

A Szabadság

MUNKÁSPÁRT

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

**Tavaszi nagytakarítást,
de nagyot!**

m48.hu

BALSZEMMEL

THÜRMER GYULA

Mi a bal szemünkkel nézünk a világra. Így sok mindent észreveszünk, amit csak a jobb szemünkkel nem látnánk. Másként is látjuk a világot, mondjuk úgy, balszemmel. Ezután minden számunkban elmondjuk, miként is látjuk az éppen esedékes eseményeket a saját politikai értékítéletünk alapján, balszemmel.

Tavaszi nagytakarítást, de nagyot!

Itt a tavasz! A gondos háziasszony ilyenkor alaposan kitakarít. Ablakot pucol, kimossa a függönyöket, kiporolja a szőnyegeket. S persze a kukába vágja a sok szemetet, ami a téli hónapokban beférközött a lakásba.

Higgyék el, még a legtisztább lakásban is akad szemét! Néha észre se vesszük, vagy ami a legrosszabb, megszokjuk. Hozzászokunk az eldobott papírokhoz, a hegyekben álló régi újságokhoz, a por se tűnik fel a vázákon.

A mi nagy-nagy lakásunk, a közélet sem kivétel. Ha a politika ablaka piszkos, nem csak az a baj, hogy megszólják az emberek. A nagyobb baj az, hogy nem látunk ki, és nem vesszük észre, hogy odakint mi van. Szóval, ne udvariaskodjunk a közélettel! Szemét itt is van, takarítani itt is kell!

Az elhíresült kegyelmi ügy megmutatta, hogy a Sándor-palotában sem minden makulátlan, s a tiszta-ságra itt mindennél jobban kellene ügyelni.

Az ellenzékiek úgy érezték, hogy végre eljött az ő idejük. Nem kell várni mindenféle választásra, nem kell törődni alkotmányos hercehurcákkal. Egy-két jó gyűlés, és kitakarítják a Karmelita-kolostort is.

Takarításon persze nem ablakpucolást értettek, legfeljebb ablaktörést, de arra szerencsére nem került sor. A pesti nép nem mozdult rá az ellenzéki gyűlésekre. Sokan érezték úgy, hogy a káromkodás nem politikai program, hanem szemét, aminek nincs helye a mi életünkben.

Nyilván feltűnt az is, hogy a parlamenti ellenzék bort iszik és vizet prédikál, azaz nagy takarítást akar a kormány háza táján, miközben az ellenzéki pártok és az ellenzéki önkormányzatok belefulladásnak a saját szemetükbe.

A miniszterelnök becsületére legyen mondva, gyorsan reagált. Felismerte, hogy a hajón most kell rendet tenni, s ráadásul mindenütt, a gépháztól a parancsnoki hídig.

Nem könnyű feladat. A Fidesz-hajó régóta úszik. A veszélyhelyzeteket kezelték, nem süllyedt el a hajó. De tizennégy év alatt sok por rakódik le. A gazdasági válság, a háborús helyzet sok mindent belesodort a közéletbe, a politikába, aminek nem kellene ott lennie. A szemetet a politikában is emberek csinálják, de vajon időben oda figyeltek-e a szemetelőkre.

Ne szaporítsuk a szót! Tavasz van, tavaszi nagytakarítást kell csinálni, és nem is akármilyét, hanem nagyot!

Az igazi nagytakarításhoz persze mindent fel kellene forgatni. Például megszüntetni azt, hogy a politika pénzkereső állás legyen, amiből néhány ezer ember rohadtul jól megél, és nem kell törődni azzal, hogy milliók meg sokkal rosszabbul

élnek. A látszatra illene adni, de az is elég négyévente egyszer, a választások idején. A hivatásos politizálás minden közéleti szemét legfőbb forrása, a hatalommal visszaéléstől kezdve a közpénzek lenyúlásán át az állami vagy önkormányzati szintre emelt korrupcióig.

Tudjuk, hogy a mai rendszer termeli a szemetet, és a négyévenkénti választások ritkán vezetnek nagytakarításhoz. Olyan igazihoz, népi nagytakarításhoz pedig soha.

Az ellenzék folyamatosan „rendszerváltásról” prédikál, de valójában szó sincs rendszerváltásról. Ők nem akarják leváltani a pénz uralmát, nem akarják a hatalmat a nép kezébe adni. Maguknak akarják a hatalmat, hogy ők, barátai és üzletfeleik élvezhessék.

De ez nem azt jelenti, hogy bele kell nyugodnunk a szemétbe. A választás, a kampány arra jó, hogy ébresszük fel embertársainkat, sőt önmagunkat is. Nem szabad természetesnek venni a szemetet.

Magyar Péter feltűnésén nem lelkesedni kell, és az igazság kimondójának, a jövő emberének tekinteni. A mostani közéleti mocsok hozta őt felszínre, nem külön a mocsok többi szereplőjénél.

A választás előtt azon kellene elgondolkodnunk, hogy az Európai Parlamentbe olyan emberek akarnak-e pályázni, mint amilyenek mi vagyunk. Elhisszük, hogy Dobrev csak int egyet a varázspálcájával és úgy fogunk élni, mint az osztrákok? Bedőlünk a mesének, hogy béke helyett az európai hadsereg a megoldás a háborúra?

Ha mi vezetnénk Budapestet, hagynánk a rendetlenségét, a szemetet? Engednénk a közlekedési káoszt, amit hozzá nem értő vezetők ideológiai felindulásból előidéztek? Mi is osztogatnánk a közpénzt a haverjainknak, ahelyett, hogy szociális lakásokat építenénk?

A válaszunk világos. Nem, és nem! Ezek az emberek nem olyanok, mint mi vagyunk. Nem ismerik a mi életünket, a mi gondjainkat. Nem a mi életünket akarják jobbá tenni, hanem a sajátjukat még gazdagabbá tenni a mi kárunkra, a mi számlánkra.

Ha mindezt tudjuk, menjünk mi az Európai Parlamentbe és az önkormányzatokba! A Munkáspárt jelöltjei nem az úri világból jönnek, közülünk valók. Ők értünk és velünk fognak dolgozni.

Szavazzunk rájuk! Legyenek ők ott, ahol rólunk döntenek! Legyen nekünk beleszólásunk a döntésekbe!

A nagytakarítás ott kezdődik, hogy akarnunk kell! Ha nem akarjuk, ha beleszokunk a szemétbe, akkor nem leszünk különbek azoknál, akik csinálják a szemetet! Szóval, akarjuk a tavaszi nagytakarítást, de nagyot! És kezdjük is el!

Lengyelországot megszállta Amerika

A mai lengyel vezetés borzasztóan örül annak, hogy bent vannak a NATO-ban. Annak meg különösen, hogy Amerika bevonult Lengyelországba. Szívből „gratulálunk” a lengyel népnek, hogy ennyi amerikai és NATO-helyőrséget telepítettek lengyel földre.

Finnország: A NATO küldhet katonát Ukrajnába

Finnország ugyan nem akar katonát küldeni Ukrajnába, de nem zárják ki annak lehetőségét, hogy a NATO megvizsgálja az aktív katonai beavatkozás lehetőségét – jelentette ki Elina Valtonen külügyminiszter. A 42 éves miniszterasszony nyilván nem látott még hulláhegyeket, szétbombázott városokat és a családjában sincs olyan, aki tudja, hogy mi a háború.

Rövid háború kis haszon, hosszú háború nagy haszon

Franciaország, Lengyelország és Németország összefogott, hogy több és hatékonyabb fegyverekkel lássák el Ukrajnát. Nem akarnak belenyugodni, hogy Ukrajna nem képes a háborút megnyerni. El akarják húzni a háborút, ameddig csak lehet. Minél előbb ér véget a háború, annál kisebb a háborús profitjuk. Az országok és a népek szenvedése nem számít.

Belarusz: többet ad a népnek, mint bármely tőkésállam

Belaruszban március 15-én ünneplik az Alkotmány Napját. Harminc éve ezen a napon fogadták el Belarusz alkotmányát, amely megteremtette a jogi feltételeket a független, egységes, szocialista állam működéséhez. Belarusz nem szocialista ország, de sok mindent megőrzött a szocializmus értékeiből. Az állam sokkal jobban szolgálja az embereket, mint bármely tőkés ország. Az alkotmány elfogadásában és érvényesítésében meghatározó szerepe volt és van Alekszandr Lukasenko elnöknek.

Karácsony-Navalnaja bemocskolták a nemzeti ünnepet

Mocskos dolgot művelt Karácsony Gergely azzal, hogy március 15-én, a nemzeti ünnepen egy orosz ellenzéki politikus, Alekszij Navalnij özvegyét beszéltette. Mocskos dolgot, mert nem tartozik a nemzet ünnepéhez, sérti az ünnep méltóságát. Mocskos dolgot, mert háborús időkben nem élezni kell a feszültséget Oroszországgal, hanem elősegíteni a békét. Navalnaja asszony arcátlanul bírálta a magyar miniszterelnököt, beleköpött a magyar életbe, amihez nincs semmi köze. Mocskok!

Végzetes döntésbe hajszolták a magyar népet

Nem igaz, hogy a magyar emberek többsége akarta a NATO-t! Az MSZP ma is félrevezeti az embereket. Nem véletlenül! Az 1997-es népszavazást Horn Gyula MSZP-s kormánya celebrálta. A liberális Göncz Árpád volt a köztársasági elnök, az MSZP-s Kovács László a külügyminiszter. Ők hajtották bele a magyar népet a végzetes döntésbe.

Az MSZP szerint „a magyar emberek pedig egyértelműen kinyilvánították véleményüket: 85 százaléka a szavazóknak voksolt a NATO-tagság mellett.” Mi a valóság? 8 millió választóból szavazott 3,9 millió (49,24 százalék). 4 millió választó el se ment (50,76 százalék) Igent mondott 3,3 millió. Ez a 3,3 millió ember vitt bele 10 millió magyart a háborús kalandokba. És jött 1999-ben Jugoszlávia bombázása, a dunai hidak lerombolása, majd Afganisztán, Irak, Kozsovó. Most jön Ukrajna?

Végzetes döntésbe hajszolták a népet

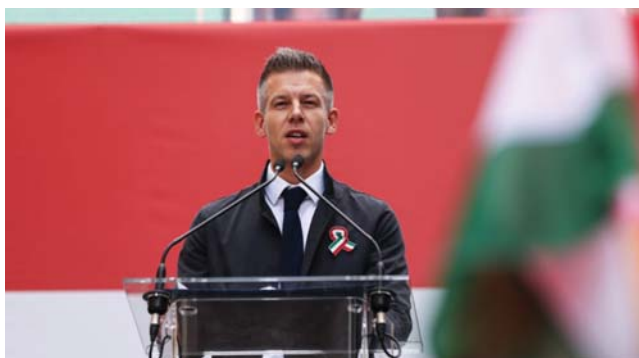
Semjénnek nem kell se Kossuth, se Táncsics!

A Semjén Zsolt KDNP-s miniszterelnök-helyettes törvényjavaslatot nyújtott be, amely szerint „a Budapest I. kerület 6546 helyrajzi számú ingatlan

törlésre kerül a „nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű nemzeti vagyonnak minősülő, műemléki védelem alatt álló építmények és építményegyüttesek köréből”. Mi a fenének is őriznénk olyan épületet, ahol Kossuth Lajos és Táncsics Mihály raboskodott? Egyáltalán ki az a Kossuth, ki az a Táncsics?

Ki pénzeli Magyar Pétert?

Talpra Magyarok Közössége néven mozgalom indítását jelentette be a március 15-i nemzeti ünnepen tartott rendezvényén Magyar Péter jogász pénteken Budapesten. Magyar Péterről az is csak nem régen vált közismertté, hogy Varga Judit volt igazságügyminiszter volt férje. Ha nincs a Novák-ügy, és Varga Judit nem kerül a süllyesztőbe, Magyar sohasem kerül előre. De a felkavart közéleti pócegödör a felszínre dobta és most tündökölni akar. Az igazi kérdés az, hogy kiknek áll érdekében a mocskot felszínre hozni, ki pénzeli, miért kap médiát?

A NATO a magyar szent tehén

Mindannyian NATO-t akartak

A rendszerváltás körüli és utáni magyar miniszterelnökök mind NATO-t akartak. Pedig tudták, hogy a NATO nem a népek és nemzetek békéjét és biztonságát védő szervezet, hanem a kapitalista rendszer fenntartását és terjesztését szolgáló, az Egyesült Államok világuralmát segíteni hivatott agresszív katonai, politikai szervezet.

A magyar tőkésosztály azért lépett be a NATO-ba, mert eddig egyetlen NATO-országban sem döntötték meg a kapitalista rendszert, vagyis a NATO, az EU-val együtt szilárd biztosítéka a magyar tőkésosztály uralmának.

Az uralkodó elit azóta bebiztosította, hogy senkinek se jusson eszébe a népet megkérdezni a NATO-tagságról. A médiában tabutéma, senki meg nem szólalhat, akinek nem tetszik a NATO. Népszavazást nem lehet kezdeményezni, mert a „nemzetközi szerződésekből” adódó kötelezettségről tilos a népet megkérdezni.

Szentkirályi Alexandra: valami nem kerek

Szentkirályi Alexandra hazai kommunikációért és az országmárka kialakításáért felelős kormánybiztos bejelentette, hogy ő lett a Fidesz főpolgármester-jelöltje, miután a budapesti

Fidesz felkérte a feladatra. Valami nem kerek ebben az ügyben. Ha tényleg ő a Fidesz jelöltje, akkor miért így közlik Budapest lakóival? Szentkirályi ugyan volt főpolgármester-helyettes a fővárosban, de szinte semmit sem tud róla a világ. Azt tudjuk, hogy Karácsony miért pocskék, de miért lenne jó Szentkirályi Alexandra?

Harcképes állapotba hozzuk az asztalokat

Lázás munka folyik a június 9-i választások előkészítésére. Nem csak jelöltek és gyűjtőcsapatok kellene, hanem technikai eszközök, köztük asztalok. A munkaspárti asztalok sok csatát kibírtak az elmúlt években, de bizony pótlásra, javításra szorulnak. Dömel Vilmos, a budapesti vezetés tagja vállalta, hogy az asztalokat harcképes állapotba hozza. Köszönjük!

Kocsonyafesztivál és Nőnap Miskolcon

Az idei miskolci Kocsonyafesztivál megnyitója március 8-ra esett. Régi hagyomány, hogy Thürmer Gyula felkeresi a rendezvényt. A fesztiváli program az idén nőnapra is bővült ki. Fülöp Józsefné megyei elnök tájékoztatta a párt elnökét a választási előkészületekről is.

Munkaspárti koszorúzás

Budapest XVI. kerületében Koch János térségi elnök munkaspárti fiatalokkal együtt koszorúzott március 15-e alkalmából.

Baranya: minden lehetőséget kihasználunk

A Munkaspárt nélkül Pécsen sem múlhatott el a Nőnap. Kós Zoltán megyei elnök kis csapatával szorgalmasan köszöntötte a baranyai lányokat és asszonyokat.

Debrecen: kimentünk az utcára

Debrecenben is köszöntötték a lányokat és asszonyokat. Képpünkön Kozma Attila és Veres Tamás adja át a munkaspárti képeslapokat.

„Nagy munkát vállal az magára, Ki most kezébe lantot vesz”

Együtt ünnepelt március 15-én a Fórum a békéért mozgalom

Az idén a budapesti Petőfi-szobornál ünnepelte a Munkáspárt a nemzeti ünnepet, együtt a Fórum a békéért mozgalom más szervezeteivel. A Fórum a békéért mozgalom az elmúlt években született, a civil társadalom fontos és felelősségteljes válaszaként korunk kihívásaira. A Fórum szervezetei közös koszorút helyeztek el Petőfi Sándor szobránál.

A rendezvényen felszólaltak a szervezetek képviselői, köztük Simó Endre, a Magyar Békekör elnöke, Thürmer Gyula, a Magyar Munkáspárt elnöke, Laky-Takács Péter Attila, a Magyarok Világszövetsége szóvivője, Fórizs Eszter, a Nemzetegyesítő Mozgalom és Hartai Márta, a Honfoglalás 2000 Egyesület képviselője. (Tekintettel az elhangzottak fontosságára, az alábbiakban ismertetjük a beszédeket. A Nemzetegyesítő Mozgalom beszéde, sajnos, írásban nem áll rendelkezésre.)

Nem fűződik érdekünk egy békepárti kormány felváltásához háborúpárti kormánnyal!

Jó napot kívánok Önöknek, sokféle világnézetű és politikai hovatartozású embereknek, akik egyek vagyunk a szabadság, a függetlenség és a nemzet békéjének akarásában! Magunkénak valljuk szabadságharcos költőnk buzdítását: Talpra magyar, hív a haza! – kezdte beszédét **Simó Endre**.

Úgy igaz, hogy a haza a mában is hív, és mi nem térhetünk ki előle! Mert ha nem állunk a sarkunkra, a mi szuverenitásunknak is oda, mint történt a függetlenségünkkel 176 évvel

ezelőtt. Akkoriban az idegen túlerő gyűrte maga alá a magyarok Istenét. Most saját szövetségeseink vonják kétségbe jogunkat önrendelkezésünkhöz, szuverenitásunkhoz, népünk békéjéhez. Teszik ezt honi ellenzékünkkel karöltve.

Azt akarják, hogy adjunk pénzt és paripát Oroszország ellen folytatott háborújukhoz, sőt, küldjünk katonát is, ha úgy döntenek. Nekünk járó pénzmegvonással, szankciókkal, kiközösítéssel fenyegetnek minket, ha nem engedelmessé válnánk nekik. Úgy viselkednek velünk, mintha a gyarmatuk volnánk. Beavatkoznak belügyeinkbe, a kormány megdöntésén fáradoznak, s vélhetően készek volnának akár megszállni is minket, ha területünkre szükségük volna, hogy felvonuljanak Oroszország ellen. Szóval ez a nagy NATO család csupa szeretet.

Mi azért jöttünk ma ide, hogy magyar hazafiakként szóljunk népünknek: vigyázzunk, mert nem babra megy a játék! Békénk és függetlenségünk forog kockán. Szólni akarunk a kormánynak is! Sikerpropaganda helyett álljon a talpára! Ne tegyen engedményeket a háborúpárti NATO-nak és Európai Uniónak, mert engedményeivel az ukrajnai háború folytatását szolgálja.

Mi békét akarunk! Sem békénk, sem szuverenitásunk nem eladó! Maga mellett tudhat minket az a kormány, amely nem taktikázza el népünk békéjét és nyugalomát. Maga mellett tudhat minket akkor is, ha társadalompolitikájában nem osztozunk. Ne tartson tőlünk Orbán Viktor! Nem tartozunk azok közé, akiket idegen célokért pénzelnek! Mi elköteleztük magunkat népünk iránt! Mi a magyar népet szolgáljuk! Nemzetünk érdekéből indulunk ki: meg akarjuk védeni Magyarország szuverenitását és békéjét!

Nem fűződik érdekünk egy békepárti kormány felváltásához háborúpárti kormánnyal! Ahhoz fűződik érdekünk, hogy a békepárti kormány ne Janus arcú legyen, hanem következetesen kiálljon az ország szuverenitásának és békéjének védelmében, és szívében viselje a külhoni magyarok sorsát, legfőképpen a kárpátaljaiakét! Ne asszisztáljon annak, hogy Kijev húsdarálóba küldi ottani véreinket, hanem követeljen önrendelkezést Kárpátalja népének, mint mi is!

Kisebbségi jogokról és szabadságjogokról papolnak nekünk Nyugatról, s közben hagyják, hogy Kijev azt tegyen a kárpátaljai magyarokkal és ruszinokkal, amit csak akar. Hogy megfossa őket még nyelvhasználati joguktól is, mert nem tartja őket Ukrajna őshonos lakosainak. Hadd folyjon magyar vér a felsőbbrendű fajért!

Kárpátaljai testvéreink! Nem mondunk le rólatok! Ennek a háborúnak a befejeztével tiétek lesz a dön-

megkövetelünk? NATO-terjeszkedést állítunk az egyenlő és oszthatatlan biztonság helyébe? Megtagadjuk, amit Isztambulban 1999-ben aláírtunk: hogy „az államok nem erősíthetik saját biztonságukat más államok biztonságának rovására”? Mivé lettél Európa? Meg akarod csonkítani magad? Le akarod igazni önmagad másík felét? Feladod legnemesebb értékeidet: Szabadságot, Egyenlőséget, Testvériséget? Miért nem akarsz kiegyezni? Miért félsz elismerni mások igazát? Miért hagyod, hogy maroknyi elited rákényszerítse háborús akaratát 300 millió békeszerető emberre?

Vallom, hogy ma is meg kell vívunk a harcot országunk szabadságáért, népünk függetlenségéért, nemzetünk békéjéért! Tegyük ezt emelt fejjel, bátor kiállással, igazunk tudatában! Magunk mellé állítva, bátorítva a csüggedőket is! Mi, magyar hazafiak, mutassunk utat népünknek és Európa népeinek egy olyan világ felé, amelyikben a szembenállást békés együttműködés váltja fel!

A munkásembernek nem érdeke a háború

Öröm és megtiszteltetés számunkra, hogy együtt lehetünk a **Fórum a békéért mozgalom** más szervezeteivel és igen tisztelt képviselőivel. A Fórum a békéért mozgalom léte a civil társadalom fontos és felelősségteljes válasza korunk kihívásaira – mondta **Thürmer Gyula**.

1848-49-ben elődeink tisztességgel megharcoltak a függetlenségért, messze eljutottak, de a vereséget nagyjából előre lehetett látni. Az Osztrák Császárság nem engedte a kiszakadást, de még a sajátos magyar utat sem.

A magyar út kivívásához még közel húsz év kellett, és mindenekelőtt az, hogy Ausztria Solferinónál elveszítse az itáliai tartományokat, Königsgrätznél pedig alulmaradjon Poroszországgal szemben. Utána, csak utána jöhetett a kiegyezés, Deák bravúrja, Andrassy tündöklése, és persze Sissi.

Március 15-e tudatosítja bennünk, hogy újra és újra választanunk kell. Petőfi és a

tés, hogy kivel akartok majd együtt élni. A történelmi anyaországgal, vagy az ukránokkal. Tudnotok kell, hogy az oroszok népszavazással rátok akarják bízni, kihez akartok tartozni. Ugyanezt tervezik az Ukrajnában élő más nemzetiségekkel is. Szergej Nariskin, az orosz hírszerzés főnöke március 5-én azzal válaszolt egy kérdésre, hogy egyes ukrainai területek visszakerülhetnek-e történelmi hazájukhoz, hogy „*Ezentúl ez majd demokratikusan történik, az emberek döntésén fog múlni*”. Hiszünk benne, hogy ez így is lesz, ti pedig élni fogtok jogotokkal, és – ha akarjátok – felülírjátok Trianont!

Míg jogaitok helyreállítása az oroszokon múlik, elnyomásotokhoz a NATO-nak fűződik érdeke.

Miniszterelnökünkötől azt kérjük, hogy ne amerikai elnökválasztástól, és európarlamentari választástól remélje a háború végét, hanem maga is tettekkkel segítse elő a békekötést! Mindenekelőtt tartózkodjon a Kijevnek szánt katonai és anyagi támogatás megszüntetésétől! Ne szavazza meg az oroszellenes szankciókat, mint eddig tette! Merítsen bátorságot Ferenc pápa Zelenskij ukrán elnökhöz intézett intelméből: hogy emelje magasra a fehér zászlót, és tárgyaljon az oroszokkal! A Magyar Békekör nagyra tartja a Szentatya kiállítását az életek védelmében, a további vérontás befejezéséért! Felháborítónak tartjuk, hogy Ferenc pápa béketörekvését nemcsak Zelenskij, hanem Amerika és a NATO is visszautasította! Pedig a megoldás arra táruul fel, amerre a Szentszék is mutat.

Hol van a „keresztény Európa”?! Miféle keresztény az, aki háborúzni akar, és fajgyűlölő? Miféle istenhit vezérli azokat, akik kereszties hadjáratot folytatnak az oroszok ellen, s ott tartanak, hogy csapatokat vezényeljenek ellenük Ukrajnába?!

Miféle Istenben hisz az, aki világháborúba akarja sodorni az emberiséget?! Mert én ugyan ilyen Istent nem ismerek! Át akarják írni a Szentírást? Békeszerető pápa helyett kardcsörtető személyt akarnak ültetni Szent Péter trónjára?

Hol itt az erkölcs, Keresztény Európa? Megtagadjuk másoktól a jogot a biztonsághoz, amit magunknak

márciusi ifjak ma is felteszik a kérdést: rabok legyünk vagy szabadok, ez a kérdés, válaszokat!

És nekünk választanunk, válaszolnunk kell. Az ország vezetőinek is, a politikai pártoknak, mozgalmaknak, a magyar népnek, mindenkinek. Nem húzhatjuk ki magunkat a felelősség alól! Nem engedhetjük át a döntés jogát másoknak! Nem engedhetünk a divatos csábításoknak! Nem léphetünk ki a közéletből!

A politikát nem tekinthetjük úri huncutságnak vagy egyes velejéig korrupt politikusok játékszerének. A békét, a szabadságot, a függetlenséget nem lehet káromkodással kivívni. A politika számunkra küzdőtér, ahol a béke, a szabadság, a függetlenség győzelméért kell harcolnunk.

Magyarok vagyunk. A magyar haza sorsáért aggódunk, a magyar ember életét akarjuk biztonságossá és jobbá tenni.

Nem vagyunk és sohasem leszünk egyformák. A mai világban a pénz felszabdálja a társadalmat, elválasztja a szegényt a gazdától. A jog asztalánál, Petőfi szavaival élve, ugyan mind egyaránt helyet foglalunk, de a deklarált eszmék távol vannak a valóságtól. És ez mindaddig úgy lesz, amíg a nép csak forrása a hatalomnak, de nem birtokosa, nem tulajdonosa.

De vannak pillanatok, történelmi helyzetek, amikor túl kell lépünk azokon a határokon, amelyeket a társadalomban elfoglalt helyünk kijelöl.

Közös ügyünk, hogy a magyarság túlélje a mai viharos világhelyzetet. Közös ügyünk, hogy az új nemzetközi rend ne újabb Trianont hozzon magával, hanem lehetőséget a történelmi igazságtalanságok felszámolására.

Közös ügyünk, hogy ledolgozzunk valamennyit a történelmi lemaradásból. Közös ügyünk, hogy ne csak követői, de alkotó elemei legyünk a világejlődésnek.

Ma Magyarországra jobban figyel Európa, mint bármikor korábban. Ma Nyugat-Európa vezetői kénytelenek meghallgatni a magyar miniszterelnököt.

A leendő amerikai elnök is odafigyel a magyar szóra. Ma Magyarországnak van mondanivalója a világnak.

De mindez nem zárja ki a létünk elleni fenyegetéseket. Mindig lesznek olyanok, akik át akarnak gázolni a magyarságon. Mindig lesznek olyanok, akik a szabadság helyett a rabságot szánják nekünk.

A békénél ma nincs fontosabb. Ez olyan gondolat, amely összeköthet és közös cselekvésre ösztönözhet bennünket. Ha elveszítjük a békét, elveszítjük szabadságunkat és függetlenségünket is.

Számunkra, munkáspárti embereknek ez a tér, Petőfi szobra felidézi a történelmet. 1942 március 15-én a magyar társadalom széles rétegei jöttek el ide, Petőfi szobrához. A békevágy, a szabadság és függetlenség eszméje hozta őket ide.

Elődeink megpróbálták tenni a háború, a fasizmus ellen. Tettek is, de nem eleget. Magyarország belesüpedt a háborúba, jött a Don-kanyar, a német megszállás, a holokauszt, a pusztulás.

A Munkáspárt a dolgozó embereket képviseli. A munkásembernek nem érdeke a háború. A munkásember gyarapodni akar, a saját munkájából akar jobban élni, biztonságot és stabilitást tudni maga körül. A Munkáspárt ezért van minden erejével a béke és a stabilitás megőrzése mellett.

A mi szüleink, egy teljes nemzedék egy életen át dolgozott azért, hogy a második világháborúban lerombolt országot újjáépítse. Nem akarjuk a budai várat, a dunai hidakat ismét romokban látni. Mi építeni akarunk, és nem újjáépíteni.

Nem hallgathatunk arról, hogy a fegyverkezés, a háború mögött a tőke áll. A tőke a saját, ingadozó hatalmát védi. A hatalmáért kész feláldozni mindent, a világot, bennünket, Önöket.

A Munkáspárt támogat minden erőfeszítést, ami a béke megőrzésére irányul. Egyetértünk azzal, hogy kormánykörökben a blokkok nélküli új világrendről beszélnek, sőt a miniszterelnök úr találkozott is az orosz és kínai elnökkel.

A valóság azonban ellentmondásos. A hivatalos politika békéről beszél, de közben lenyeli az oroszellenes szankciókat. A magunk módján ugyan, de besegítünk az ukránoknak, és persze a végén a svédek NATO-csatlakozását is megszavaztuk. Folyik Magyarország militarizálása, milliárdok mennek el fegyverkezésre.

Világos beszédre van szükség Oroszország ügyében is. Tény, hogy az oroszok többször játszottak szerepet történelmünkben, de mindig valamilyen nemzetközi összefüggésben.

Az oroszokkal kétoldalú alapon nem voltak és nincsenek ellentéteink vagy sérelmeink. Nem vágyunk egymás területére. Oroszország nem ellenségünk! Oroszország a mai világban nem csak egy célpont a keleti nyitásban. Oroszország számunkra az út az új világrend felé.

Legyen bátorságunk kimondani, hogy az ukrainai háború nem Ukrajnáról szól, hanem arról, hogy milyen lesz holnap Európa! Ha Biden és európai csatlósai nyerik meg az ukrainai háborút, a nemzetek Európája helyett jön az Európai Egyesült Államok. Szörnyű elképzelni és iszonyú kimondani, de ki kell mondani.

A világot ma sokan a káosz felé sodorják. Itthon is, külföldön is. Eltörlik az emberi együttélés szabályait, a zűrzavart akarják a maguk javára használni. A káosz teremthet egy új világot, de egészen biztosan nem egy jobb világot.

Az elmúlt hetek hazai eseményei megrázták a társadalmat, növelték a bizonytalanságot. A parlamenti ellenzék kormányellenes támadása új szintre lépett. Polgárháborús szólamokkal lázítják a lumpenelemeket. Félelmet keltenek az egyszerű állampolgároknál. Így igyekeznek őket visszatartani az aktív cselekvéstől.

Az embereknek a mai válságos és háborús időkben békére, nyugalomra, biztonságra van szükségük. A Munkáspárt elítéli a demokratikus intézményeket támadó és megkérdőjelező ellenzéki fellépéseket. Elfogadhatatlannak és méltatlannak tartjuk az ország választott vezetői elleni személyes támadásokat.

A mi érdekünk Magyarország függetlensége és békéje. Nem elég általában békét akarni. Realista, a mai valóságot elismerő, az egyes államok érdekeit figyelembe vevő béke mellett kell kiállnunk. Enélkül függetlenségünk is szertefoszlik.

Petőfivel szólva, tudjuk, hogy „Nagy munkát vállal az magára, Ki most kezébe lantot vesz.” De meg kell tennünk! A békéért, a függetlenségért!

Háborúval nem lehet életet menteni

Köszönöm mindazoknak, akik ma itt megjelentek, hogy jelenlétükkel is hitet tesznek a béke mellett, kifejezve azt, hogy az emberiség boldogabb jövője felé ez az egyetlen lehetséges út – mondta **Laky-Takács Péter Attila**.

Követeljük a béke megteremtését az ukrainai frontokon, követeljük a tartós tüzszünetet és a békés rendezést a jászok utódai által lakott gázai övezetben és Palesztinában.

Követeljük, hogy a világ hatalmasságai haladéktalanul hagyjanak fel az emberiség ellen folytatott háborújukkal, amely a COVID-fasizmusban és a WHO egészségügyi világdiktatúrára való törekvésében mutatta meg igazi arcát, és követeljük, hogy tegyenek le a Föld elleni merényletükről, amely minden emberi képzeletet fölülmúlóan, tudománytalan badarságokra épülő klímahisztóriában nyilvánul meg!

A harmadik világháború közelebb van hozzánk, mint gondolnánk

Kit képvisel az EU és a NATO? – tette fel a kérdést **Hartai Márta**. A lakosságot, a polgárokat meg sem kérdezik. Látunk az orosz-ukrán háború ellen több száz embert tüntetni a békéért bármelyik nyugati városban? Egész Európában összehangolt békemenetet kellene szervezni a háború mielőbbi tárgyalásos befejezéséért! Az igazi bátor és erős emberek azok, akik saját népük érdekében cselekednek, mi is ezért jöttünk el ide. Nem megadást kérünk, hanem a háború mielőbbi befejezését.

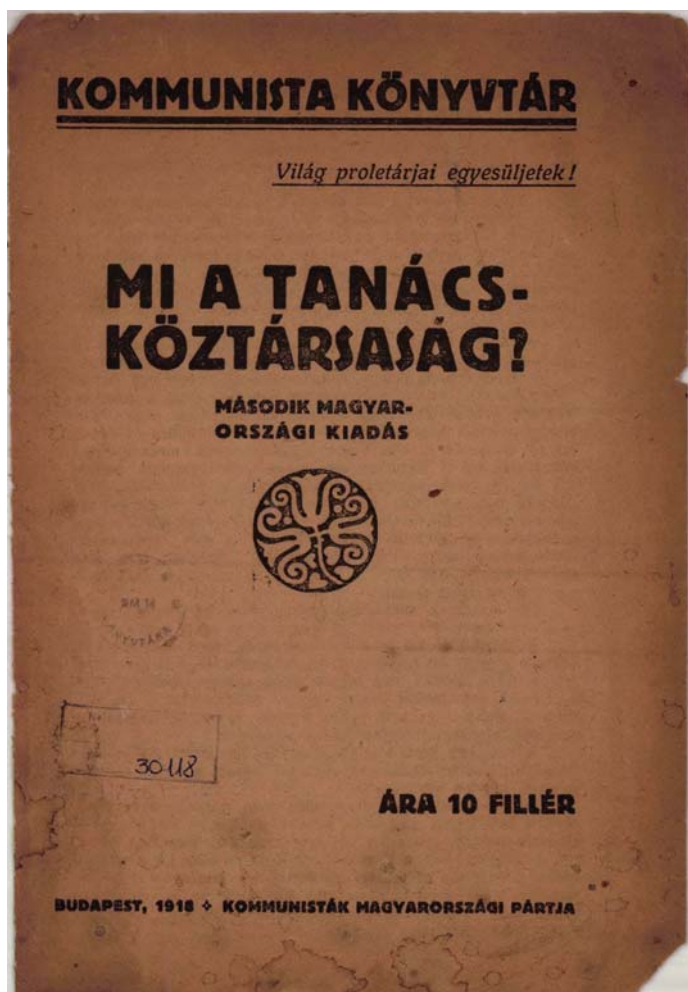
Tanácsköztársaság – a nép köztársasága

Március 21-én az első magyar munkás-paraszt államra, a Tanácsköztársaságra emlékezünk. 1919 márciusában nyilvánvalóvá vált, hogy sem a régi feudális csoportok, sem a liberális polgárság, de még a szociáldemokraták sem képesek az országot irányítani. Nem képesek megoldani a tömeges munkanélküliséget, nem tudnak enni adni az éhező millióknak, nem tudják megindítani a gazdaság újjáépítését, és legfőképpen nem tudják megvédeni az ország függetlenségét a Magyarország ellen felvonuló francia, román, csehszlovák csapatokkal szemben.

Az ország megmentésére reális programmal csak a Kun Béla vezette Kommunisták Magyarországi Pártja rendelkezett. Bennük volt meg a politikai akarat arra, hogy mozgósítsák az ország erőforrásait. Ehhez fel kellett számolni a lejáratódott és cselekvésképtelen feudális-tőkés államot és új államot kellett szervezni. Ez volt a Tanácsköztársaság, a nép köztársasága.

*Korabeli kiadványokból idézzük fel, hogy miként gondolták a Tanácsköztársaság vezetői az új államot, mi-
ben adtak újat és mást a tőkésállamhoz képest.*

Mi a tanácsköztársaság?

A „Mi a tanácsköztársaság?” című broszúra még 1918-ban jelent meg. Az 1918 novem-

berében megalakult Kommunisták Magyarországi Pártja az oroszországi proletárállam tapasztalatait értelmezte a magyar viszonyok között.

„A tanácsköztársaságban azoknak van joguk s azoké a hatalom, akik munkájukból élnek: a gyáarak, a műhelyek, a bánya, az erdő, a mező dolgozóinak. A burzsoá államban, még ha legáltalánosabb is a választójog, a hatalom a vagyonosoké, akik ezt ki is használják a munkások elnyomására, kizsákmányolására.

Akárhogy is sikerül a munkásoknak beválasztani képviselőiket a képviselőházba, vagy a városok és községek önkormányzati testületeibe, a hatalom, – melyet a tőke biztosít a vagyonos osztálynak, – csak addig tiszteli ezeknek jogát, míg a tőke érdekeit nem sértik.

A burzsoáállam képviselőházába négy-öt esztendőnként egyszer választ legjobb esetben is a munkás, ha tudniillik a burzsoázia elég biztosnak érzi hatalmát ahhoz, hogy jogot adjon neki s ezzel is becsapja, hitesse a kizsákmányoltakat, hogy ők részesei annak a hatalomnak, mely az ő elnyomásukat szolgálja. Még ha van is négy-öt esztendőnként beleszólásuk a dolgozóknak abba, hogy ki hozza a törvényt, amely – ismételjük – nem más, mint paragrafusokba szedése az elnyomásnak, – abba már sehogyan sincs beleszólásuk, hogy hogyan hajtják végre a törvényt.”

Parlamenti köztársaság vagy tanácsköztársaság?

A „Parlamenti köztársaság vagy tanácsköztársaság” című kiadványt már az új állam jelentette meg 1919-ben.

„Az alapvető különbség az, hogy a parlamenti köztársaságban nem a nép igazi akarata nyilvánul meg, a parlamenti köztársaságban a nép ki van rekesztve az állam életéből, míg a tanácsköztársaságban a dolgozó nép akarata a legnagyobb mértékben érvényesül.

A parlamenti köztársaság az általános választói joggal és az aránylagos választás rendszerével el nem hanyagolható képviseletet juttat a parlamentben a burzsoázia, a nagybirtok és a nagytőke képviselőinek.

Egy ilyen parlamentben eredményes munka, a nép érdekét szolgáló munka nem folyhatik, mert a burzsoá kisebbség érdeke homlokegyenest ellenkezik a többségben lévő dolgozó nép érdekével. A parlamentarizmus a házszabályok és ügyrendek segítségével módot ad a kisebbségnek, hogy a többség munkáját zavarja, a többség akaratának érvényre jutását megakadályozza.

A parlamenti köztársaságban az egyes állampolgárnak a közügyekben való részvétele mindössze annyi, hogy minden negyedik, vagy ötödik évben él a szavazójogával. Attól kezdve azonban, hogy képviselőjét megválasztotta, tovább semmi joga nincs, attól kezdve a köztársasági elnök, a képviselők, a miniszterek és a rendelkezésükre álló apparátus dönt.

Ezzel szemben a tanácsköztársaság szervezete közvetlenül a tömegekre támaszkodik, azokkal állandó érintkezést, kapcsolatot tart fenn. A tanácsköztársaságnak minden egyes szerve, a munkások, katonák és földművesek tanácsai állandóan a tömegektől függenek.

Itt nem merül ki azzal senkinek a joga, hogy egy évben kétszer vagy háromszor megválassza a maga megbízottját, hanem azon túl is, minden időben és minden téren érvényesítheti a maga akaratát, részt vehet a dolgozók államának igazgatásában szervezetei útján.

A tanácsköztársaságban mindent a tanácsok intéznek. A tanács tagjai pedig valamennyien függenek a dolgozók akaratától. Nekik a dolgozók utasításokat adhatnak s ha ez utasításokat be nem tartják, másokkal fölcserélhetik őket.

A parlamenteket minden köztársaságban hosszú időre, néhány esztendőre választják. Mivel pedig a választók képviselőiket nem utasíthatják és vissza nem hívhatják, egyik választástól a másikig teljesen ki vannak szolgáltatva a képviselők akaratának. Ez a körülmény minden parlamenti államban valósággal utat nyit a korrupciónak.

A köztársasági parlament független a tömegektől, elszakad a néptől és kénye-kedve szerint intézkedik a néptömegek sorsáról. A tanácsok országos gyűlése rövid időre ül össze, állandó érintkezésben van a tömegekkel, azok véleményére, intéseire hallgat és valóban a nép akaratát fejezi ki, mert ha ezzel az akarattal ellenkezésbe kerülne, azonnal visszahívható volna.

A tanácsköztársaságban tehát nem a hivatalnokok intézik a dolgozó nép ügyeit, hanem maguk a tanácsok, azok az emberek, akikhez a népnek bizalma van, akiket ő maga választott. A hivatalnokok legföljebb, mint segéderők működhetnek, amikor is egyszerűen a helyi szervezetek akaratát hajtják végre.

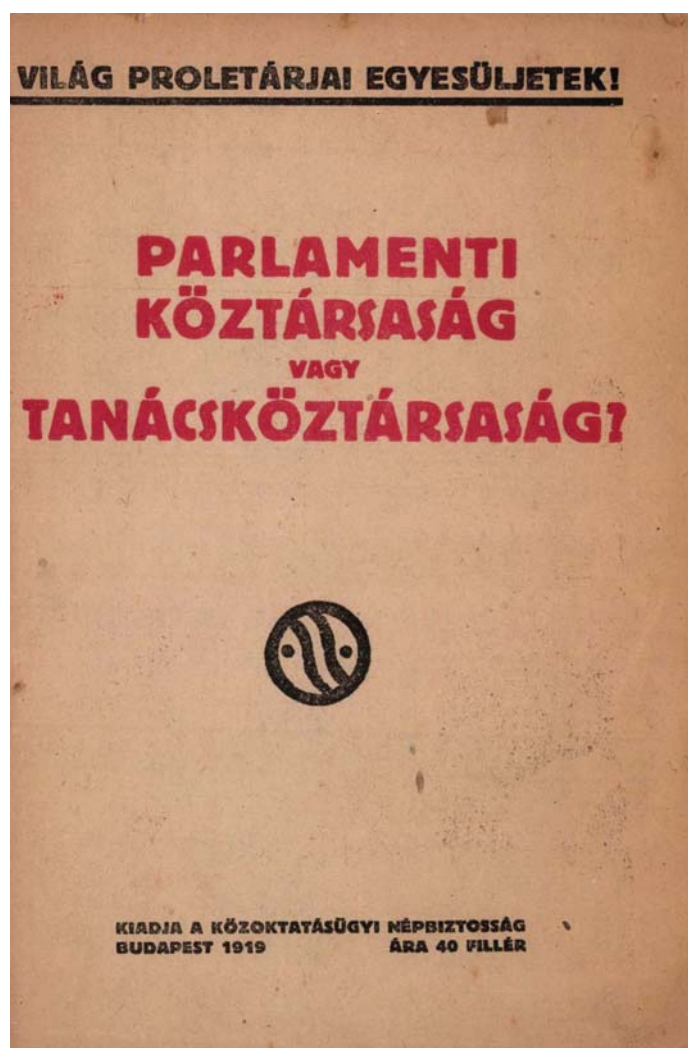
A parlamenti köztársaságban a bíraskodás, az igazságszolgáltatás külön hatóságoknak, a bíróságoknak, törvényszékeknek a feladata. Ezeknek tagjait az igazságügyminiszter nevezi ki. Egészen természetes, hogy ilyen körülmények között a bíró nem lehet független, hiszen fölöttesei jóakaratótól függ az, hogy előbbre haladhat-e pályáján, jobb életfeltételeket küzdhet-e ki magának. A parlamenti köztársaságban tehát a bíró az ítélet meghozatalánál mindig szem előtt tartja, hogy semmit se tegyen felsőbbiség akaratára ellen.

A bírói testület is egész külön kaszttá fejlődik ki, amely semmi összefüggésben sincs a néppel, amelyre a nép a maga akaratát rá nem kényszerítheti és így a parlamenti köztársaság igazságszolgáltatásában sem érvényesülhet a dolgozó tömegek akaratára.

A tanácsköztársaságban ez is másként van. A tanácsköztársaság az igazságszolgáltatásra is egyetlen szervét, a tanácsok rendszerét használja fel. A forradalmi bíróság, amely a tanácsköztársaságban ítél, a tanácsok kebeléből, tehát dolgozókból alakul és nem mér kétféle mértékkel, ítéleteiben semmiféle tekintet nem köti fölfelé. Ha pedig ítélete nem fedi a nép akaratát, a forradalmi bíróság tagja eltávolítható a tanácsból és így a forradalmi bíróságból is.

A tanácsköztársaságban tanácsok útján minden téren a legnagyobb mértékben érvényesül a dolgozó nép felfogása, akaratára, míg a parlamenti köztársaságban ezt az akaratot vagy meghamisítják, vagy pedig teljesen elnyomják és egy hivatalnoki kar, végeredményben pedig egynéhány ember akaratával helyettesítik.

A tanácsköztársaságban pedig a tanácsok kezében van a törvényhozás, a végrehajtó hatalom gyakorlása és az igazságszolgáltatás s minthogy a tanácsban minden egyes dolgozó befolyással bír, akaratát, felfogását tudathatja a tanáccsal, amit az köteles kellő figyelemmel fogadni, a tanácsok útján minden egyes dolgozó ember akaratára érvényesül.”

80 éve vonultak be Hitler katonái

80 esztendeje annak, hogy 1944. március 19-én a hitleri Németország megszállta Magyarországot. A német csapatok nem valamilyen nemzetközi döntés keretében vonultak be, hanem Hitler és a német vezetés parancsa alapján, Horthy Miklós kormányzó tudtával. A Szovjetunió még 1941-ben üzent a magyar vezetésnek: ha Magyarország nem lép be a háborúba, a Szovjetunió a békekötésnél támogatni fogja Trianon felülvizsgálatát. Horthy Hitlerben bízott. A németek belevittek a háborúba. A háború áldozata lett – katonaként vagy civilként – a lakosság 6,9 százaléka. Elpusztult a nemzeti vagyon 40 százaléka. Horthyt sohasem ítélték el, Portugáliában halt meg 1957-ben.

Horthy Hitlertől remélte Trianon felülvizsgálatát, de csak Sztálintól kaphatta volna meg

Otto Skorzeny SS-egysége megszállja a budai várat

1945 január: a németek felrobbantották a dunai hidakat Budapesten

Megérte? Magyar hadifoglyok Oroszországban 1943-ban

Úton a haláltáborba: Zsidó nők a budapesti Wesselényi utcában 1944 őszén

Estoril:
Itt „nyomorgott” Horthy Miklós Portugáliában

